

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9834/2025
10.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Биљана Петровић Адамовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Тихомир Крстић, адвокат из ..., ради вршења родитељског права, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 119/2025 од 01.04.2025. године, у седници одржаној 10.09.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 119/2025 од 01.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 119/2025 од 01.04.2025. године, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П2 1452/24 од 20.12.2024. године, у усвајајућем делу става првог и ставу другом изреке, којима је обавезан тужени да на име доприноса за издржавање малолетне кћерке ВВ, поред износа од 12% од зараде коју остварује, умањене за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, утврђеног пресудом Основног суда у Нишу П2 1554/23 од 11.07.2024. године, плаћа још и месечни износ од 5% од зараде коју остварује, умањене за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање до 05.-ог у месецу за текући месец, почев од 11.07.2024. године па убудуће док за то постоје законски услови, уплатом на рачун законског заступника мал. детета, мајке АА, а да разлику између износа које је исплатио на име издржавања 20.12.2024. године, исплати у року од 15 дана од дана пријема пресуде, као и да тужилњи накнади трошкове парничног поступка у износу од 130.625,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, побијајући је из свих законом прописаних разлога.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....10/2023, у даљем тексту: ЗПП), у вези члана

202. Породичног закона („Службени гласник РС“, бр. 18/2005...6/2015), Врховни суд је оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. ст. 1. и 2. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити. Наводе у ревизији којима се указује да је у другостепеном поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка и члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, Врховни суд није ценио јер се ревизија из овог разлога не може изјавити у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су закључиле брак 23.05.2021. године и имају једно мал. дете, кћерку ВВ рођену ...2021. године, заједница живота је престала у јануару 2024. године, од када се о мал. ВВ непосредно стара мајка уз редовно одржавање контакта са оцем. Тужилца са мал. кћерком живи на спрату куће која је у власништву њеног деде, запослена је у ... школи у Нишу са просечном месечном зарадом 41.562,36 динара. Тужени живи у изнајмљеном стану за који плаћа закупнину месечно 330 евра у динарској противвредности, у радном односу је на неодређено време, просечна месечна зарада износи 323.252,77 динара. У фирми остварује и бонусе, последњи пут у јануару-фебруару ове године у износу од 1.000 евра. За време трајања брачне заједнице узео је кредит на своје име у износу од 3.500.000,00 динара. Странке немају непокретности у власништву и осим мал. ВВ немају других законских обавеза издржавања. Малолетна ВВ има непуне три године, здраво је дете, на посебном режиму исхране - интолерантна је на кравље млеко и млечне производе. За намирење укупних месечних потреба мал. детета потребно је месечно издвојити око 61.300,00 динара и то на име исхране 30.000,00 динара, одеће и обуће 10.000,00 динара, хигијене 2.000,00 динара, витамина 3.000,00 динара, на име играчака 2.800,00 динара, за одласке на рођендане 2.000,00 динара, за летовање 60.000,00 динара и прославе рођендана 30.000,00 динара, (оба износа на годишњем нивоу). Пресудом Општинског суда у Нишу П2 1554/23 од 11.07.2024. године, донетој у овој парници, разведен је брак странака, малолетно дете странака поверено је мајци на самостално вршење родитељског права, уређени су лични односи између оца и мал. детета, и обавезан тужени да на име доприноса за издржавање мал. кћерке плаћа износ од 12% од зараде коју остварује, док је одбијен као неоснован тужбени захтев за већи износ од досуђеног до траженог износа од 25% од зараде туженог.

На основу утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су, позивајући се на одредбе члана 68, 154. и 160. Породичног закона одредили висину доприноса издржавања од 17%, имајући у виду утврђене потребе мал. ВВ, реалне могућности дужника издржавања и полазећи од минималне суме издржавања, односно накнаде за храњенике и лица на породичном смештају, која у време доношења одлуке по решењу Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања износи 46.245,00 динара.

Неосновано се ревизијом туженог указује да су испуњени услови да се његов допринос издржавању мал. детета утврди у мањем месечном износу од износа на који је побијаном и раније донетом пресудом обавезан.

Према одредби члана 160. ПЗ, висина издржавања одређује се према потребама детета, као повериоца издржавања и могућностима дужника издржавања (став 1.), при

чему се води рачуна о минималној суми издржавања, дефинисаној ставом 4. истог члана. Потребне повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2.), док могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3.). Према члану 162. став 3. истог закона, ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања.

По оцени овог суда, нижестепени судови су правилном применом критеријума прописаних чланом 160. ПЗ, приликом одређивања доприноса за издржавање мал. детета, осим о индивидуалним потребама мал. ВВ, могућностима родитеља да стичу зараду и доприносе издржавању, водили рачуна и о минималној суми издржавања коју као накнаду за хранјенике, односно лица на породичном смештају периодично утврђује министарство надлежно за породичну заштиту. Сходно томе, правилно је одређена висина износа (изражено процентуално у односу на зараду туженог) којим је тужени обавезан да доприноси издржавању у складу са утврђеним реалним могућностима туженог као дужника издржавања, његовим имовинским приликама, личним потребама, да је млада, здрава и радно способна особа, што му омогућава да остварује редовне и додатне приходе при чему нема законску обавезу издржавања других лица и да остварује знатно већу зараду од тужиље. Досуђеним износом обезбеђује се задовољење услова за правилан и потпун развој мал. детета у складу са утврђеним потребама, и омогућава ниво животног стандарда какав ужива тужени као дужник издржавања, а да притом не доведе у питање егзистенцију туженог, док ће преостала средства за издржавање обезбеђивати тужиља која се свакодневно брине о детету, како потребним новчаним износом, тако и доприносом у виду свакодневне бриге и родитељске пажње неопходне детету, коју потребу у конкретном случају претежним делом задовољава мајка, као родитељ којем је дете поверено на непосредно старање и имајући у виду узраст детета.

Стога, по оцени Врховног суда, износ на који је тужени побијаном одлуком обавезан није превисоко одређен и супротно наводима ревизије не преваљује терет издржавања детета само на туженог. Удовољење захтеву у мањем износу од досуђеног не би било у складу са критеријумима прописаним Породичним законом, правилно утврђеним према потребама детета на месечном нивоу и могућностима оба родитеља као једнаких обвезника издржавања имајући у виду и да је обавеза издржавања мал. деце приоритетна у односу на све друге обавезе.

Правилно је одлучено о трошковима поступка будући да о накнади трошкова поступка у вези са породичним односима суд одлучује по слободној оцени у свакој конкретној парници, водећи рачуна о разлозима правичности, на основу члана 207 ПЗ.

Врховни суд је ценио и остале наводе ревизије, којима се не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић